ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-141

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ 31-534
Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
...ς Δρ. 720
...ς » 360
...νος » 180

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία £ 2-0-0
Ἐξάμηνος » 1-5-0
Ἀμερικῆς $ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
24
ΜΑΡΤΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.25΄— Δύσις 6.39"
Ἀρτέμωνος, Ζαχαρίου ὀσίων

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΛΕΟΠΟΛΔΟΥ

...ιδιον τοῦ Βασιλέως τοῦ Βελγίου ἔχει κατὰ τὰς Λονδίνον ἐκδοχὴν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα. Τὸ γεγονὸς, ὅμως, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κ. Ἤντεν ἐπῆγε εἰς τὸν φὸν Ρίμπεντροπ διὰ νὰ συμβουλεύσῃ, τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ διεξαγάγουν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ἀναβάλλεται ἡ ἡμέρας, μαρτυρεῖ ἐπαρκῶς τῆς σημασίας, ἣτις ἀποδίδεται τῶν ἀγγλικῶν κύκλων τοῦ χαρακτῆρος του.

...τῆς 14ης Ὀκτωβρίου τοῦ ...τε ὁ Βασιλεὺς Λεοπόλδος ...πολύκροτον λόγον του διὰ ...ε, ὅτι τὸ Βέλγιον ἐπιθυμεῖ ...πρίση πλήρη τὴν οὐδετερότητα ...ου καὶ ν' ἀποφύγῃ ἐπιμελῶς ...συμμαχιῶν, ἡ θέσις τοῦ ...ου ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων προβλημάτων τῆς ...ῆς πολιτικῆς. Τὸ πρόβλημα ...ου κατέστη ὀξύτατον ἀφ' ἧς ...ου ἐξεδήλωσε τὴν πρόθεσιν ...ου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἰδέαν ἑνὸς ἐ...λαχίστου ὁρίου τεχνικῆς συνεργασίας μετὰ τῆς Ἀγγλίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὑποχρέωσιν τοῦ Βελγίου νὰ εἰδοποιήσῃ διὰ τῶν σταθμῶν του τὴν Μ. Βρεταννίαν ἐν περιπτώσει αἰφνιδιαστικῆς ἐπιδρομῆς τῆς γερμανικῆς ἀεροπορίας κατὰ τοῦ Λονδίνου.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἀποδειχθῇ τοῦτο ἀνέφικτον λόγῳ τῆς ἐκδήλου ἐπιθυμίας τοῦ βελγικοῦ λαοῦ ὅπως ἐξασφαλίσῃ πλήρη τὴν οὐδετερότητά του, ἡ Ἀγγλία θὰ προτείνῃ μίαν μέσην λύσιν. Θὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν νέαν ταύτην πολιτικὴν τῆς ἀπολύτου οὐδετερότητος, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὸ Βέλγιον διατηρήσῃ ἀμειώτους τὰς σημερινὰς ἀμυντικὰς του δυνάμεις καὶ τὰς αὐξήσῃ ἀκόμη μέχρις ὡρισμένου σημείου, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ ὑποδειχθῇ. Οὕτως ἂν ποτὲ ἠθέτει τὸν λόγον της ἡ Γερμανία, τὸ Βέλγιον θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερασπίσῃ τὸ ἑδαφός του ἀποτελεσματικώτερον ἢ κατὰ τὸ 1914 καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία θὰ λάβουν τὸν καιρὸν νὰ ὀργανώσουν τὴν ἰδίαν των ἄμυναν.

Ἡ λύσις αὕτη εἶνε καὶ ἡ πιθανωτέρα δεδομένου ὅτι ἀνταποκρίνεται καὶ πρὸς τὸ γράμμα καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ περιφήμου λόγου τοῦ Βασιλέως Λεοπόλδου, ὁ ὁποῖος τὴν 14ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1936 εἶχε διακηρύξει ὅτι τὸ Βέλγιον ἐπιθυμοῦν τὴν οὐδετερότητα δὲν θὰ παραμεληθῇ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐθνικῆς του ἀμύνης, ἀλλ' ἀντιθέτως θὰ προσπαθήσῃ νὰ τὴν τονώσῃ ὅσον δύναται περισσότερον. Ἀλλ' ἡ πιθανωτάτη αὕτη λύσις ἀποτελεῖ ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει θρίαμβον τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς.

'Ερείπια καὶ πένθος...

Ἡ φοβερὰ τραγωδία τοῦ Νιοὺ-Λόντον

Ἀνατριχιαστικαὶ λεπτομέρειαι

Ἡ τραγωδία τοῦ Νιοὺ Λόντον εἰς τὸ Τεξὰς τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, μὲ τὴν ἔκτασίν της, μὲ τὴν ἡλικίαν τῶν θυμάτων καὶ μὲ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐξετυλίχθη, ὑπερβαίνει κάθε προηγουμένην παρομοίας φύσεως. Ἀνατριχιαστικὴν εἰκόνα μας παρέχει ἡ κατωτέρω περιγραφὴ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος Παρὶ Σουάρ».

«Ἔφθασα —γράφει ὁ Γάλλος ἀπεσταλμένος— εἰς τὸ Νιοὺ Λόντον κατόπιν μυρίων δυσχερειῶν. Ἡ αὐστηρὰ στρατιωτικὴ ἐμποδίζει νὰ πλησιάσῃ τις εἰς τὸ ὑπέδαφος ὅπου εὑρίσκετο τὸ σχολεῖον, οἱ δὲ δρόμοι, οἱ ἄγοντες εἰς αὐτό, εἶνε γεματοι ἀπὸ αὐτοκίνητα προερχόμενα ἐξ ὅλων τῶν σημείων. Ὁ τόπος τοῦ δυστυχήματος παρέχει ἀφάνταστον θέαμα. Δύναται τις νὰ εἴπῃ κυριολεκτικῶς ὅτι δὲν ἔχει μείνει λίθος ἐπὶ λίθου. Εἰς ἀκτῖνα τριῶν χιλιομέτρων περὶ τὸ σχολεῖον συναντᾷ κανεὶς λίθους καὶ πλίνθους ἐκτιναχθέντας κατὰ τὴν ἔκρηξιν. Χίλιοι περίπου ἐργάται, οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο εἰς τὰς πετρελαιοπηγὰς τῆς περιοχῆς, ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀναζήτησιν πτωμάτων παιδίων εἰς τὰ ἐρείπια. Ὑπὸ τὰ δμματά μου ἀνεῦρον ἕνα πόδι μέσα σ' ἕνα παποῦτσι. Πολλοὶ μαθηταὶ εὑρέθησαν μὲ τὰ χέρια σφιγμένα ἐπάνω εἰς τὰ καθημαγμένα βιβλία των.

Βυθοκόροι περισυλλέγουν τὰ συντρίμματα καὶ τὰ ἀποθέτουν ἐπὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα τὰ μεταφέρουν εἰς ἀπόστασίν τινα, ὅπου γίνεται ἐπιλογή των. Μὲ τὴν μέθοδον αὐτὴν ἀνευρέθη καὶ τὸ πόδι τοῦ ἀτυχοῦς μαθητοῦ. Τὰ πτώματα μεταφέρονται εἰς προσωρινοὺς νεκροθαλάμους τῶν πέριξ πόλεων. Οἱ ἀτυχεῖς γονεῖς τρέχουν ἀπὸ τῆς μιᾶς πόλεως εἰς τὴν ἄλλην δι' ἀναγνωρίσουν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τὰ λείψανα τῶν παιδιῶν των.

Ἐπεσκέφθην—συνεχίζει ὁ Γάλλος ἀπεσταλμένος— τὸν νεκροθάλαμον τοῦ Ὄβερτον, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἀναζητῶ ἕνα κοριτσάκι 14 ἐτῶν. Τὰ πτώματα ἦσαν σκεπασμένα μὲ ἕνα σινδόνι, τὸ ὁποῖον ἀνεσήκωναν πρὸ τῶν γονέων. Εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ περιγραφοῦν αἱ σπαρακτικαὶ σκηναί, τῶν ὁποίων παρέστην μάρτυς. Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν πτωμάτων εἶνε παραμορφωμένα, ἀπηνθρακωμένα ἢ κατακομματιασμένα. Εἶδα πάνω ἀπὸ 60 κοριτσάκια 12 ἕως 15 ἐτῶν. "Ενα ἀπὸ αὐτά, τοῦ ποίου τὸ θελκτικὸν πρόσωπον εἶχε μὲ τὴν γαλήνην τοῦ θανάτου ἀγγελικὴν ἔκφρασιν, ἔσφιγγε ἀκόμη στὰ δόντια του ἕνα κοιμάτι σπασμένο μολύβι, τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως ἐκρατοῦσε στὸ στόμα του κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως.

Οἱ διδάσκαλοι συνοδεύουν τὰς ὁμάδας τῶν γονέων διὰ νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἀναγνώρισιν, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ νεκροθάλαμοι αὐτοὶ εἶνε σκορπισμένοι, δημιουργεῖ δυσπερίγραπτον ἀταξίαν εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχήν. Κάθε στιγμὴν διασταυροῦνται κανεὶς μὲ αὐτοκίνητα γεμᾶτα ἀπὸ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τῶν ὁποίων τὰ πρόσωπα εἶνε ὠρχημένα ἀπὸ τὴν ὀδύνην.

Ἐζήτησα πληροφορίας ἀπὸ τὴν κ. Χάμερ Γκάρυ, καθηγήτριαν τοῦ ἀνατιναχθέντος σχολείου. Ἔκλαιε τὸ μάθημά της εἰς 95 μαθητὰς εἰς μίαν αἴθουσαν τοῦ δευτέρου πτώματος τοῦ κυρίου οἰκοδομήματος, ὅταν συνέβη ἡ ἔκρηξις. «Ἐφώναξα εἰς τοὺς μαθητάς, μοῦ εἶπε, νὰ βγοῦν τὰ κεφάλια των κάτω ἀπὸ τὰ θρανία καὶ ἐγὼ ἡ ἰδία ἐκρύφθηκα κάτω ἀπὸ τὴν ἕδρα. Δυστυχῶς, πολλὰ παιδιά, μέσα εἰς τὸν πανικόν, ἐπήδησαν ἀπὸ τὰ παράθυρα.» Ἡ κ. Γκάρυ δὲν ἐξαναεῖδε σχεδὸν κανένα ἀπὸ τοὺς μαθητάς της.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου κ. Οὐίλλιαμ Σῶ ἀνεῦρεν εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς νεκροθαλάμους τὸ πτῶμα τοῦ παιδιοῦ του, ἑνὸς παλληκαριοῦ 17 χρονῶν. Μέσα σὲ μιὰ μέρα ἔχει γηράσει κατὰ νεκα ἔτη. Τὰ χέρια του τρέμουν καὶ τὸ πρόσωπόν του εἶνε αἱματωμένο ἀπὸ πληγές, ποὺ τοῦ προκάλεσαν κομμάτια τζαμιῶν.

— Ἀπό τινος χρόνου, μοῦ εἶπε, καθηγητὰς καὶ μαθηταὶ παρεπονοῦντο κάθε πρωΐ, διότι ἠσθάνοντο ἔντονη μυρωδιὰ φωταερίου χωρὶς λόγον. Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ δυστυχήματος ὑπῆρχον εἰς τὸ σχολεῖον 1200 μαθηταί.

Ἠρώτησα —συνεχίζει ὁ Γάλλος δημοσιογράφος— πλείστα πρόσωπα, μηχανικούς, ἐργάτας, διὰ νὰ πληροφορηθῶ τὰ αἴτια τῆς καταστροφῆς. "Ολοι ἀπὸ συμφώνου τὴν ἀποδίδουν εἰς τὴν συσσώρευσιν φωταερίου εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ σχολείου. Τὸ σχολεῖον ἐτροφοδοτεῖτο ἀπ' εὐθείας διὰ φωταερίου προερχομένου ἐκ φρεάτων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς ἀπόστασιν πεντήκοντα μέτρων. Τὸ φωταέριον τοῦτο εἶνε πολὺ πλούσιον καὶ περιέχει ποσοστὸν βενζίνης, μετὰ τῆς ὁποίας σχηματίζεται ἐκρηκτικὸν μῖγμα μεγάλης δυνάμεως. Φαίνεται ὅτι οἱ ἀγωγοὶ τοῦ φωταερίου ἦσαν ἐφθαρμένοι ἀπὸ ἡμέρων καὶ ἄφηναν νὰ διαφεύγῃ τὸ ἀέριον.

"Ηδη ἤρχισαν αἱ ἀνακρίσεις καὶ ἀρχίσθη μία πενταμελὴς ἐπιτροπὴ εἰδικῶν ἐπιστημόνων διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τῆς ἐκρήξεως.

"Αμα τῇ ἐκρήξει, τῆς ὁποίας ὁ κρότος ὑπῆρξε τεράστιος καὶ ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις τόση, ὥστε νὰ σπάσουν ὅλα τὰ τζάμια εἰς ἀκτῖνα δύο χιλιομέτρων, ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

νὰ καταλάβῃ ὅτι εἶχεν ἀποτύχει ὁριστικὰ τότε τοῦ ἦλθεν ἕνα εἶδος τρέλλας. Τὸν πῆγαν στὸ νοσοκομεῖο μὲ τὸ σῶμα πληγιασμένο ἀπὸ τὰ διάφορα δηλητήρια καὶ ἄλλα μυστηριώδη ὑγρὰ ποὺ μεταχειρίζοτανε καὶ ὕστερα ἔπαθε μανία καταδιώξεως, νομίζοντας ὅτι τὸν κυνηγοῦν δαιμόνοι μέρα—νύχτα. Ἀληθινὰ εἶχε δίκηο ἡ νεαρὴ Φρέντα λέγοντας ὅτι «ἐμπῆκε μέσα στὸ κλουβὶ τοῦ λέοντος». Εὐτυχῶς ἐπρόφθασε καὶ φύγῃκε.

SER

Ὁ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ
ΕΝ ΕΞΕΛΙΞΕΙ

ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ

Η ΑΙΩΝΙΑ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. — Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἀπό τινος εἰδήσεις καὶ τηλεγραφήματα ἐκ Ρωσίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν εἰς τὴν χώραν τῶν Σοβιὲτ παρατηρεῖται μία ζωηρά, ὅσον καὶ ἀπροσδόκητος ἀναβίωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Τὸ φαινόμενον, ἐρχόμενον ἔπειτα ἀπὸ σειρὰν διωγμῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ μίαν συστηματικὴν ἀντιθρησκευτικὴν προπαγάνδαν, προπαγάνδαν ἐνισχυθεῖσαν ἐπισήμως καὶ ἀπὸ αὐτὸ τοῦτο τὸ κράτος, εἶνε ἄξιον ἰδιαιτέρας ὅλως προσοχῆς καὶ ἐνδεικτικὸν τῆς βαθμιαίας μέν, ἀλλὰ σταθερᾶς μεταστροφῆς, ἡ ὁποία παρατηρεῖται τελευταίως ἐν Ρωσίᾳ καὶ τῶν ἀθαρίων τῆς ἀρχικῆς των ἀδιαλλαξίας, εἰς τὰς ὁποίας προβαίνουν οἱ ἰθύνοντες τῶν Σοβιέτ.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἰδίως ἐξεταζομένη ἡ ἀναβίωσις αὕτη τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἐν Ρωσίᾳ, προκαλεῖ δικαίως τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ δίδει λαβὴν εἰς πολλὰς παρατηρήσεις, δικαιολογούσας πλήρως τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν τῇ ἀποδίδουν τὰ ἀγγλικὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα καὶ ὡς θέμα κυρίου ἄρθρου ἀκόμη ἐχρησιμοποίησαν τὰς σχετικὰς εἰδήσεις. Συμφώνως πρὸς ταύτας, οἱ ἀθεϊλλακτοι κομμουνισταὶ ζωηρῶς ἐκπλήσσονται τελευταίως ἀπὸ τὴν παρατήρουμένην αὔξησιν τῆς θρησκευτικῆς ἐπιρροῆς ἐν Ρωσίᾳ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἄλλωστε προέκυψε κυρίως ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἐγγυήσεων περὶ ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ νέον σοβιετικὸν Σύνταγμα. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς συνταγματικῆς αὐτῆς μεταρρυθμίσεως, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως 2-3 ἔτη, ἡ Ἐκκλησία ἐν Ρωσίᾳ ἀνέπτυξε μίαν ἀρκετὰ τελεσφορον, ὡς ἀπεδείχθη, δρᾶσιν. Ἐφαρμόσασα ὁ σύστημα τῆς μπολσεβικικῆς προπαγάνδας καὶ ὀργανώσεως καὶ πολιτευθεῖσα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος, ἐπολέμησε τοὺς ἀθέους μὲ τὰ ἴδια, τρόπον τινά, ὅπλα των. Ἡ τακτικὴ αὐτή, συστηματικῶς ἀκολουθηθεῖσα, ἀπεγοήτευσε τὰς ὀργανώσεις τῶν ἀθέων, οἱ ὁποῖοι ἠρχισαν ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι αἱ μέθοδοί των δὲν τελεσφοροῦν πλέον καὶ ὅτι ἡ δύναμις τῆς θρησκείας ὡς πνευματικοῦ παράγοντος καὶ ὡς ἐσωτερικῆς ἀνάγκης εἶνε ἀκατανίκητος. Ἀποτέλεσμα χαρακτηριστικὸν τῆς τοιαύτης ἀποκαρδιώσεώς των εἶνε καὶ ἡ ἐπισήμως διαπιστωθεῖσα μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἀθέων ἀπὸ πέντε ἑκατομμυρίων εἰς δύο μόλις, τοῦτο δὲ ἐντὸς τῆς τελευταίας μόνον τετραετίας. Καὶ αὐτὸς ἄλλωστε ὁ ἀντιθρησκευτικὸς ζῆλος τοῦ ρωσικοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐμειώθη σημαντικῶς τελευταίως. Οὕτω, πεισθεὶς περὶ τῆς ἀποτυχίας τῆς προσπαθείας αὐτῆς ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ἐπίτροπος, διέταξε κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, τὸ κλείσιμον πλείστων ἀντιθρησκευτικῶν ἐπαρχιακῶν μουσείων καὶ διέκοψε τὰς παραδόσεις μιᾶς μεγάλης σχολῆς τῆς Μόσχας, ὅπου ἐδιδάσκετο εἰς 3.000 μαθητὰς μάθημα ἀπολογητικῆς τρόπον τινὰ τῶν ἀντιθρησκευτικῶν θεωριῶν.

Ἡ ἀθεϊστικὴ προπαγάνδα ἐν Ρωσίᾳ διῆλθεν, ὡς γνωστόν, δύο κυρίως φάσεις. Τὴν περίοδον τῆς βίας, ἡ ὁποία διήρκεσε μέχρι τοῦ 1930, καὶ τὴν περίοδον τῆς πειθοῦς. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπετρέπετο κάθε εἶδους καταστροφὴ τῶν ἐκκλησιῶν, ὕβρις τῶν εἰκόνων καὶ διασυρμὸς τῶν λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου. Κατὰ τὴν δευτέραν, ἀπαγορευθεισῶν τῶν ἀνωτέρω ὀξυτήτων, ἡ Ἑταιρεία τῶν Ἀθέων καὶ αἱ διάφοροι συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ὀργανώσεις ἀνέλαβον συστηματικῶς «νὰ καταστήσουν—ὅπως λέγουν καὶ τὰ σχετικὰ των προγράμματα— τοὺς χωρικοὺς συνειδητοὺς ἀθέους, ὁπότε αὐτοὶ οὗτοι οἱ χωρικοὶ θὰ κλείσουν οἰκειοθελῶς τὰς ἐκκλησίας των». Ἐναντι τῆς μεθόδου τῆς βίας, ἡ Ἐκκλησία δὲν ἠδύνατο βεβαία τίποτε ν' ἀντιτάξῃ. Ἐναντι τῆς πειθοῦς καὶ τῆς προπαγάνδας ὅμως δὲν εἶχε παροὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς αὐτὰς μεθόδους. Θρησκευτικαὶ ὀργανώσεις καὶ ἐκκλησιαστικοὶ σύλλογοι προσεχώρουν σιγὰ-σιγὰ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος. Πυρῆνες δὲ φιλοθρήσκων ἤρχισαν σχηματιζόμενοι ἐντὸς τῶν κόλπων καὶ τῶν πλέον ὀρθοδόξων σοβιετικῶν ὀργανώσεων. Ταὐτοχρόνως ἡ Ἐκκλησία ἤρχισεν ἀνεγείρουσα στάδια, ὅπου προσείλκυε τοὺς νέους, ἤνοιξε βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀσκησιν κοινωνικῆς περιθάλψεως ἀκόμη, ἡ ὁποία κατέστησε τὴν Ἐκκλησίαν συμπαθῆ παρὰ τῷ λαῷ. Ἐπεμελήθη προσέτι τῆς καταρτίσεως ἐκκλησιαστικῶν χορῶν ἐκ καλλιφώνων ψαλτῶν καὶ τῆς συστηματικῆς ἐκγυμνάσεως τούτων, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὰ πνευματικὰ θέλγητρα τῆς ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἀθέων, ὁ ὁποῖος τονίζων τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους ἐγκυμονοῦν αἱ νέαι διατάξεις τοῦ Συντάγματος, παρετήρησε τελευταίως, ὁμιλῶν εἰς δημοσίαν συγκέντρωσιν ἀθέων, ὅτι τὸ ἥμισυ τῶν ἐνηλίκων ἀνδρῶν τῆς χώρας, τελεῖ εἰσέτι ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὅτι «30.000 ἐκκλησιῶν μένουν εἰσέτι ἀνοικταὶ».

Ἐν συνεχείᾳ ἄλλωστε, εἶπεν ὅπως γράφουν καὶ αἱ ρωσικαὶ ἐφημερίδες καὶ τὰ ἐξῆς ἐνδεικτικὰ τῶν φόβων του, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀκολουθουμένης τακτικῆς ἐν Ρωσίᾳ: «Οἱ κληρικοί, προσπαθοῦν ν' ἀποδείξουν τὴν προλεταριακὴν προέλευσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πατριῶτες αὐτὸν ὡς τὸν πρῶτον σοσιαλιστήν. Διατείνονται ὅτι διέπονται ἀπὸ φιλελεύθερα ἰδεώδη καὶ οὕτω κατορθώνουν νὰ προσελκύσουν πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἐκκλησίας, ἀγρότας καὶ ἐργάτας, ἰδίως δὲ γυναῖκας. Ἀντιθέτως ἡ "Ενωσις μας δὲν κατορθώνει νὰ προσελκύσῃ νέα μέλη. Φαίνεται ὅτι αἱ παλαιαὶ μέθοδοι προπαγάνδας, δὲν ἱκανοποιοῦν πλέον τὰς μάζας».

Χαρακτηριστικωτέρας ὁμολογίας δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ περιμένῃ κανείς, ὅπως ἄλλωστε καὶ κανεὶς δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ περιμένῃ ὅτι ἡ «Πράβδα» θὰ ἔγραφε ποτὲ τὰ κατωτέρω, τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος εἰς ἕνα τῶν τελευταίων της φύλλων:

«Αἱ συνήθεις μέθοδοι ἀντιθρησκευτικῆς προπαγάνδας, δὲν ἀρκοῦν πλέον. Αἱ μᾶζαι ζητοῦν κατὰ πρῶτον τὸν λόγον πειστικὰς ἀπαντήσεις εἰς πλεῖστα φυσικὰ καὶ ἱστορικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀνακύπτουν ἐκ τῆς μελέτης τῆς θρησκείας. Ἡ "Ενωσις τῶν Ἀθέων, δὲν κατώρθωσε νὰ καταρτίσῃ στελέχη ἱκανὰ ν' ἀναλάβουν τὸ ἔργο αὐτὸ τῆς ἀντιθρησκευτικῆς προπαγάνδας. Ἀντὶ τούτου, ἐστείλαμεν εἰς πλείστας ἐπαρχίας ἀμορφώτους καὶ ἀξέστους προπαγανδιστάς, οἱ ὁποῖοι φυσικὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐξηγήσουν τίποτα ἀπὸ ὅσα ὁ λαὸς τῆς ὑπαίθρου ἀνέμενε».

Αὐταὶ εἶνε αἱ κυριώτεραι τῶν εἰδήσεων τὰς ὁποίας δημοσιεύουν τὰ ἀγγλικὰ φύλλα σχετικῶς μὲ τὴν ἀναβίωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἐν Ρωσίᾳ. Ἀποδεικνύουν, ὅπως εἴπαμε, κυρίως, τὴν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῶν ποντιφίκων τοῦ κομμουνισμοῦ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ ὑλιστικὰ ἰδεώδη δὲν ἀρκοῦν διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνάγκην καὶ κάποιας πνευματικῆς τροφῆς. Καὶ ἡ ἀναγνώρισις αὕτη, εἶνε τοσοῦτον μᾶλλον συντριπτική, καθ' ὅσον προφανεὲς εἶνε ὅτι ἕνα καθεστὼς βίας καὶ ὀλιγαρχίας ὅπως εἶνε τὸ κομμουνιστικόν, ἔχει κάθε συμφέρον ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνάπτυξιν οὐδεμιᾶς ἄλλης δυνάμεως εἰς τοὺς κόλπους του, καὶ δὴ μιᾶς δυνάμεως τόσον κατὰ βάσιν ξένης πρὸς αὐτό, ὅπως εἶνε ἡ ἐκκλησία. Ἀποδεικνύεται ἀκόμη ἐμπράκτως καὶ κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας, ἡ αἰωνία δύναμις τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς διωγμὸς καὶ οὐδεμία τακτικὴ κατώρθωσε νὰ ἐκμηδενίσῃ.

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΠΡΩΪΑΝ,,

ἄρχεται ἡ δημοσίευσις δύο ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναγνωσμάτων:

1ον ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΣΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ
Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΦΑΒΙΕΡΟΣ

Ὁ «Φαβιερος», τὸν ὁποῖον ἡ «Πρωΐα» θὰ προσφέρῃ ἀπὸ αὔριον εἰς τοὺς ἀναγνώστας της, δὲν εἶνε ἁπλῶς ἓν ἀνάγνωσμα, τὸ ὁποῖον, ἀσχολούμενον μὲ τὴν ἐκπληκτικὴν σταδιοδρομίαν μιᾶς ἡρωϊκῆς φυσιογνωμίας τόσον συνδεδεμένης μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν μεγάλην Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, εἶνε προωρισμένον νὰ αἰχμαλωτίσῃ εὐθὺς ἀμέσως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου. Εἶνε ἐπὶ πλέον μία εἰλικρὴς ἀποκατάστασις, ὀφειλομένη εἰς τὴν μνήμην ἑνὸς θαρραλέου ἀγωνιστοῦ, τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀπελευθέρωσιν λαοί, ἐγνώρισαν παραστάτην των καὶ συμπολεμιστήν των.

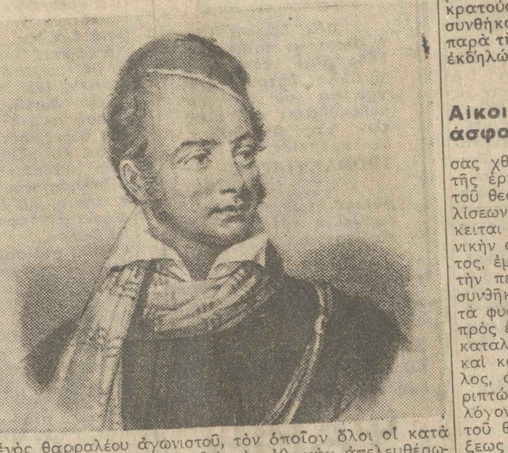

Οἱ περισσότεροι "Ελληνες γνωρίζουν μόνον ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Φαβιέρου τὴν μικρὰν ἐκείνη περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος, κατελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνεμίχθη ἐνεργῶς εἰς τὰ πολεμικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς, ἰδίως δὲ ἐνθυμοῦνται μόνον τὸ μέγα πρᾶγματι κατόρθωμά του τῆς παραβιάσεως τῆς στενοτάτης πολιορκίας τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῆς θρυλικῆς ἀνόδου του ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου. Ἀλλ' ἡ προηγουμένη ζωὴ τοῦ ἥρωος τούτου, ὅπως καὶ ἡ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐξ Ἑλλάδος ἐντονος πολιτικὴ καὶ φιλελληνικὴ δρᾶσις του, γενικῶς ἀγνοεῖται. Διὰ τοὺς περισσοτέρους, ὁ Φαβιέρος εἶνε ἕνας κοινὸς συνταγματάρχης, ὁ ὁποῖος, παρασυρθεὶς ἀπὸ τὸ φιλελληνικὸν ρεῦμα τῆς ἐποχῆς του, ἦλθε καὶ ἐπολέμησεν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἀντίληψις αὐτὴ ἀποτελεῖ ἀσυγχώρητον ἀδικίαν εἰς βάρος τῆς ὑστεροφημίας μιᾶς μεγάλης μορφῆς, κατεχούσης ἐξαιρετικὴν θέσιν μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν, τοὺς ὁποίους ἀνέδειξεν ὁ 19ος αἰών. Καὶ τὴν ἀδικίαν ταύτην ἔρχεται νὰ ἐπανορθώσῃ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοτύπων ἱστορικῶν πηγῶν καὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀρχείου τῶν ἀπογόνων τοῦ Φαβιέρου γραφεῖσα βιογραφία, τῆς ὁποίας ἀρχίζομεν ἀπὸ αὔριον τὴν δημοσίευσιν.

Ὁ Φαβιέρος ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν ἄνθρωπος τῆς ἐντόνου δράσεως. Ἡ ζωὴ του ὁλόκληρος εἶνε πλήρης ἡρωϊκῶν πράξεων, εἶνε μία σειρὰ συνεχῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν. Ἡ προσωνυμία του «γίγαντος τῆς δράσεως», ἡ ὁποία δίδεται εἰς αὐτόν, δὲν εἶνε καθόλου ὑπερβολική, ὅπως θὰ λάβουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσουν μόνοι των, ὅσοι θὰ παρακολουθήσουν ἀπὸ αὔριον τὸ πράγματι συναρπαστικὸν ἀνάγνωσμά μας.

Πλὴν τῶν "Ελλήνων ὁ Φαβιέρος ἐβοήθησε τοὺς Ἰταλοὺς, τοὺς Πολωνούς κ.ἄ. ὑποδούλους λαούς. Ἡ πολυκύμαντος ζωή του, ἡ ἀκατάπαυστος δράσις του, τὸν κατατάσσει μεταξὺ τῶν ἰδεολόγων ἐκείνων στρατιωτικῶν, οἱ ὁποῖοι, διαπνεόμενοι ἀπὸ ὑψηλὰ ἰδεώδη, ὑπηρέτησαν τὴν μεγάλην ἐθνικὴν καὶ ἀπελευθερωτικὴν ὑπόθεσιν τῆς Εὐρώπης. Ὡς τοιοῦτον θὰ τὸν παρουσιάσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἡ βιογραφία, τῆς ὁποίας ἀπὸ αὔριον ἄρχεται ἡ δημοσίευσις. Καὶ μαζὶ μὲ τὴν ἡρωϊκὴν μορφήν, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τοῦ

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 10 μ. μ. η «Ντετεκτέιτον Τσάπεϋ».
ΑΘΗΝΑΙΣ. «Ο Παναρμόνιος», «Ο Σερ Άγγελος», Πρόπτ. ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Οι δύο Άγγελοι», Πρόπτ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Αρχή ώρας κινήσ. βραδ. «Ο γάμος του κομμάντο» του Ζ' εξώστη ν' Όπερα.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ο μυστηριώδης του Μοντιάλ».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Όπερα Κυψέλης). «Γ'Ε» το νεύμα στο Άλγιερι.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Γυναίκες και Γουλιάτσι».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Οι δυό μάγκες».
ΑΣΤΥΑΝΑΞ. «Πλατσούμη» κλπ.«Κλέφτης του Ντάρτμουρ».
ΒΕΛΟΥΤΙΝΗ. «Τα δύο λιοβάτσικα».
ΓΡΑΦΕΙΟ. «Γυφτιά», το κατιλί της ομολογίας».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. «Ο κόσμος θέλει γέλια».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Μεταξουργείο). «Ο κόσμος θέλει γέλια».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Γυναίκες και Γουλιάτσι».
ΡΕΞ. «Ο γρουσούζης» κλπ. «Ο κόσμος θέλει γέλια».
ΣΙΝΕΑΙΡ. Σύνταγμα κλπ. από τα κ.μ.
ΣΠΟΡΤΙΝΓ. «Σερενάτα Σουαμπύ».
ΤΡΙΑΝΑ. «Ο κόσμος θέλει γέλια».
ΧΟΛΛΥΒΟΥΔ. «Γυναίκες και Γουλιάτσι».
ΩΔΕΙΟΝ. «Ο κόσμος θέλει γέλια».
ΑΘΗΝΑΙ. «Ο Σαλβατόρε».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Σόδομα και Γόμορρα».
ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ. «Σκλάβοι Γ. Σκοτεινής».
ΓΑΛΑΞΙΑΣ. «Ο Μυλωτής Σ. τσιγγάνος».
ΡΟΔΙΝΙ. «Ο Μυλωτής Σ. τσιγγάνος».
ΑΘΗΝΑ'ΚΟΝ. «Ο Μυλωτής Σ. τσιγγάνος».
Πειραιώς και Προαστίων

ΑΚΤΑΙΟΝ. «Γυναίκες και Γουλιάτσι».
ΑΣΤΗΡ (Ν. Ίωνος). «Ο Μυλωτής Σ. τσιγγάνος».
ΑΦΡΟΔΙΤΗ (Ν. Φαλήρου). «Ο Μυλωτής Σ. τσιγγάνος».
ΗΡΑΔΕΙΟΝ. «Μια νύχτα στη Μπαστίλλη».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Ν. Φαλήρου). «Ο Μυλωτής Σ. τσιγγάνος».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Κλειστά σύνορα».
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. «Κόβουν κεφάλια».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ένας Αμερικανός ταξιδιώτης».
ΣΤΑΔΙΟΝ (Πειρ.). «Ο Μυλωτής Σ. τσιγγάνος».
ΣΥΜΠΛΗΓΜΑ (Πειρ.). «Σπίτι Περιπετειών».
ΧΑΡΙΤΕΣ. «Δεσποινίς προσωπάρα».

Διευθυντής του Γυμναστηρίου Εμπορικού Συλλόγου Πειραιώς Γ. ΑΚΟΥΜΙΑΝΑΚΗΣ
Μαθήματα — Φιλονικίαι 19

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ - 52ον - "Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ,,

Ειλικρίνεια

"Όταν θέλετη κανείς τό έργον κάποιου συγγραφέως συχνά τό παρακολουθεί από την μια στην άλλη εκδοσιν, διά νά δη βαθμηδόν από φορά σε φορά πώς έρχεται με τόν χρόνο, με τη μεγάλη διαδρομήν της ζωής, ν' αλλάζη ή ν' αναπτύσσεται ο χαρακτήρ στην έκθεση των ζωγράφων του. Μπαλζάκ, Φλωμπέρ, Ζολά, Ντοστογιέφσκυ, Ντίκενς, Γκάλσγουορθυ, Ανατόλ Φρανς, Τόλστοϊ, Ιψεν, Μπιρμπάουμ, Σω, Ουέλς, Μπέννετ, Μωρίς Μαίτερλινκ, κάποιοι νεκροί και άλλοι ζώντες, όλοι αυτοί μας έδωσαν τα έργα των, τα οποία μας δίδουν την ευκαιρίαν να παρακολουθήσωμεν τήν εξέλιξιν της τέχνης των.

Μέτρα ταχέως

Η κίνησις των έργων του Ντίκενς, ένός εκ των μεγαλυτέρων μυθιστορημάτων του, έγινε σε καιρόν πού ήτο ανάγκη τα έργα του να δοθούν ταχέως εις τόν κόσμον, διότι ήτο προ πολλού εντυπωσιασμένος από τήν τότε κατάστασιν των έργων, κατά τά οποία ή άκατη σταση, ή κακή διοίκησις, ή αδικία, ή ανεπάρκεια και αλαζονεία των δυστυχώς πολλών, καλών είναι έφεραν τά μάλλον φοβερά αποτελέσματα. Ο Ντίκενς ήτο χριστιανός, καλών είναι έφερες νά μη φθάσουν τά πράγματα εκείνα εις τήν πρόληψιν δυστυχημάτων, άλλά και τήν θεραπείαν αυτών. Ο Ντίκενς ήτο ένθερμος φιλάνθρωπος, ένθερμος υπέρμαχος της ελευθερίας, τάσων έπί των πλοίων, δσον και κατά την εν τη γόμω παραμονήν.

Αι σημαίαι

Ορθώς επιδίωξη των αύτοκινήτων, ώστε ο σημαιοφόρος να μη κινδυνεύη και τά αυτοκίνητα νά μη κινδυνεύουν.

Φέρουν επί τών σημαιών των τά "Αλλ' όπως μας πληροφορεί ο φιλοπερίεργος, ή σημαία φέρεται επί τών αυτοκινήτων, σημαιοφόρος δε θά κα θεται μέσα εις τό αυτοκίνητον, ώστε νά μη κινδυνεύη.

Σήμερον παρασκευήν τού Εσταυγελισμού, από τό πρωί έως τό δείλι, θά πωλούνται

ΨΑΡΙΑ
ΦΡΕΣΚΑ
"Ολα τά είδη
από
ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
Χαυτεία

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

HIS MASTER'S VOICE
Αριθ. Δίσκου Α.Ο. 2371
1) Μην κλαίτε, στον κόσμο τραγούδια, τανγκό Δανάη και Ορχήστρα.
2) Σ'έχω κι εσύ τα ίδια. Τανγκό Δανάη και Ορχήστρα.
Αριθ. Δίσκου D.O. 6256
1) Ένα νέο ΡΑΣ και "Αγιος Λουκιανόσοφος
2) Πορφυρίου — Μ. Παρτσίνου
Εκτελέσεις: Δανάη και Ορχήστρα. Βασιλάρης

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Συμφοιτάσθου (Ζάππειον). Μαθήματα: 6). Νέα Τμήματα δια τάς επί πτ.

ΑΥΡΙΟΝ ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
και τελευταία πανηγυρική παράστασις της κωμωδίας του Δ. ΜΠΟΓΡΗ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΖΩΗ
ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ — Η ΠΡΩΤΗ
της πολιτικής κωμωδίας του ΣΑΙΞΠΗΡ
ΟΠΩΣ ΑΓΑΠΑΤΕ...
ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ
ΖΑΖΑ — ΙΑΤΡΟΥ — ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ — ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΗΜΕΡΟΝ
με την νέαν ρεβύ όπερέτταν ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ — ΣΥΛΒΙΟΥ
ΟΙ ΔΥΟ ΑΓΓΕΛΟΙ
ΖΑΖΑ — ΠΑΙΖΟΥΝ είς πράξεις 3
ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ — ΙΑΤΡΟΥ
ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ — ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΒΑΛΜΑ — ΜΑΝΙΑΚΗΣ
ΜΕΖΕΔΑΚΗΣ — ΣΠΑΡΙΑΝΟΣ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ — ΠΕΝΝΑΣ - ΜΠΕΡΤΟΣ
ΜΕΓΑΛΟ ΜΠΑΛΕΤΟ μέ τό ΚΟΝΤΣΟΝΙ
ΤΙΜΑΙ : 40 — 28 — 20 — 10

Γιακαδάκια Καπελιά Κάλτσες Τσαντες Κομβία Υποφάλια Φορεσιά Κορσέδες
Δ. Κοράκης
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 16

Σκί ... μὲ ἀεροπλάνο!

Ένώ την τερασμήν Κυριακή τού "Αποκριά, ή κόμψος δεσποινίς, θέλουν της Αεροπλάνος, μεταβαίνει εις τήν Ζόρνεν, ο που προσγειώθησαν εις ένα πρό χειρον δοσινόν αεροδρόμιον. Ή δ-ρας, "Ανωτέρω τό αεροπλάνον με τρείς ορειβάτας — είχε μαζί της και μιά τό όποία ένεβοσκή τής επί τής κορυφής τών Ζήρμας, αί οποίαι ήσαν δ-

Σημαία

Οι σημαίες πλημμυρήσαν. Λές και ήρχόσαν ίσαμε τά.

Κάθε μιά τους καί μιά λέξις, και μιά

Στά Παλάτι που σημαία όπερήφανα ξανθή Βασιλάδος, πού μοιθήσανε γι' αύτη.

Και στά σπίτια πού σημαία τόν έλάσανε τούς γρασιάς.

Κάθε αύμα και ίδρώτα περασμένων γενεών

τήν βιμήσε, ή γαλάζια ομορφιά τών ήμιών.

Κι' όλες τώρα οι σημαίες, καθώς τής Ελλάδος μας θυμίζουν τόσες μάρες δοξασμένες.

ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

Εἰς τὰ Ἀνάκτορα

Ή Α. Μ. ὁ Βασιλεύς ἐδέχθη χθές τόν Όφουσουγόν των Ναυτικών κ. Παπαδόπουλον.

Ραδιοφωνικά - νέα

Επί τή εισκομιδή της "Εθνικής Έορτής (έρχ. κυρ. 25.18 μ.) θά μεταδοθούν ειδικαί εκπομπαί από τόν ραδιοφωνικόν σταθμόν τών Αθηνών. Ειδικώτερον θά μεταδοθούν: Ο "Αγιος Θάμαρας περιλαμβάνει τόν τε ελληνικόν και ξενικόν φορτίον. Τό πρόγραμμα τής ημέρας θά έχη ως εξής: Ώρα 10 π.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 10.30 π.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 11 π.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 11.30 π.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 12 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 12.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 1 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 1.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 2 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 2.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 3 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 3.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 4 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 4.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 5 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 5.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 6 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 6.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 7 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 7.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 8 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 8.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 9 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 9.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 10 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 10.30 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 11 μ.μ. Ομιλία τού κ. Παπαγεωργίου. Ώρα 11.30 μ

ΚΛΑΙΡ ΣΑΙΝΤ-ΣΟΛΙΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ
Η ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

7ον

Στον Όρεστη ή δουλειά παρουσίαζε δυσκολίες. Λείπανε τα χρεοκόπια σχεδόν όλα. Οι Αργείοι δεν ήθελαν ούτε υπήρετους στρατιώτης κι' έτσι μείνανε οι γέροι μονάχοι του, με τ' αμπέλια τους χέρσα. Ο Γιανναγής, με τον γυιο του και τον γυιόσον καμμιά δεκαριά δέντρα, που χρόνια δίδανε τον ίσκιο στο χωριό. Ο Γιανναγής, πάντα στα κλαρικά και ή μητέρα του στον αργαλειό, που τον αφήνε μόνο το δειλινό, ενώ ο εγγονός του δέν ήξερε τι να κάμη τον καιρό του. Ούτε για το αγρόσπιτο, που ήτανε δεκαπέντε λεπτά στο χτήμα, δεν ήθελε να πάη. Φοβότανε μη τον πάρουν τα χαμόσκυλα και τον φάνε τα λύκοι. Ούτε για το χτήμα ήθελε να πάη. Φοβότανε μη τον φάνε τα φίδια. Κι' έτσι μείνανε οι γέροι μονάχοι στο σπίτι, κι' ο μικρός μονάχος στο χτήμα.

Ο Πέτρος τις πρώτες μέρες μοιρολογούσε, μα τους έλεγε πως θα γυρίση πίσω, γιά νά μη στενοχωριούνται. Μα σιγά σιγά τον συνήθισε η μοναξιά. Ο γυιός του, που ήτανε δεκαπέντε χρονώ, τον βοηθούσε στη δουλειά. Ο Πέτρος τον έμαθε πώς να σκάβη, πώς να κλαδεύη, πώς να βαστά το φτυάρι, πώς να κάνη τον αυλάκι, πώς να ποτίζη

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΑΡΑΧΩΝ ΤΟΥ ΚΛΙΣΥ

Η ΝΟΜΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΛΟΥΜ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Άθην. Πρακτ.).— Ἡ αἴθουσα τῆς Βουλῆς καὶ τὰ λαϊκὰ θεωρεῖα εἶνε πλήρη ἐν ἀ-ναμονῇ τῆς συζητήσεως διὰ τὰ γεγονότα τοῦ Κλισὺ καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἡμιήμερον ἀπεργίαν.

Ὁ βουλευτὴς τῆς δεξιᾶς κ. Ἰμπαρνεγκαραί, ὁ-μιλῶν ἐξ ὀνόματος τῆς ὁμάδος, τὴν ὁποίαν ἀντι-προσωπεύει, ἐπέκρινε δριμύτατα τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἠνέχθη νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα. Ἡ κατάστασις αὐτὴ — εἶπε — δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ. Οἱ κομμουνισταὶ τελοῦν ὑπὸ τὰς δια-ταγὰς τῆς Κόμιντερν καὶ πληρώνονται ἀπὸ αὐτήν. Οἱ ὑπουργοί σας εἶπον, ὅτι ἡ εἰρήνη τῆς Γαλλίας ἐ-ξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τάξιν, ἥτις θὰ κρατηθῇ ἐνταῦθα; Δὲν εἶνε μυστικόν. Γνωρίζομεν, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι ὑ-πολογίζουν εἰς στρατὸν τρομερόν.

Οἱ κομμουνισταὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διαμαρτύ-ρονται ζωηρῶς διὰ τὰς φράσεις, τὰς ὁποίας μετε-χειρίσθη ὁ ῥήτωρ καὶ φωνάζουν «προδοσία».

Ὁ κ. Ἰμπαρνεγκαραὶ δηλοῖ, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ προκύψῃ παρεξήγησις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν.

Ὁ κ. Μπλοὺμ ζητεῖ τὸν λόγον καὶ δηλοῖ:

— Νομίζω, ὅτι εἶνε συμφέρον ὅλων μας νὰ δια-λυθῇ ἡ σοβαρὰ παρεξήγησις, ἡ ὁποία ἐδημιουργή-θη μεταξὺ τοῦ ῥήτορος καὶ μεγάλου τμήματος τῆς Βουλῆς. Παραδέχεται ὁ κ. Ἰμπαρνεγκαραί, ὅτι δύ-νανται νὰ ἀσκηθῇ πίεσις ἐξωθεν;»

Ὁ κ. Ἰμπαρνεγκαραὶ ὑπομιμήσκει, ὅτι εἷς ὁ-λως τὰς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς συζητήσεις ἐλαβε πάντοτε στάσιν τοιαύτην, ὥστε ἀπορεῖ διὰ τὴν σκληρότητα, μὲ τὴν ὁποίαν τίθενται αἱ ἀμφιβο-λίαι τοῦ σταθμά των, διότι ἐπαναλαμβάνει τὴν δή-λωσίν του — λέγει — ὅτι μόνον κίνδυνον καὶ ἀπει-λὴν διὰ τὴν Γαλλίαν θεωρεῖ τὸν γερμανικὸν κίνδυ-νον. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ῥήτωρ προσπαθεῖ νὰ καταδείξῃ τὴν ἀμφίβολον σημασίαν, ἣν ἔχει ἡ παρουσία εἰς τὴν Κυβέρνησιν ριζοσπαστῶν τῆς δεξιᾶς καὶ κο-μουνιστῶν τῆς ἀριστερᾶς.

Τὸν λόγον ἔλαβεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ πρω-θυπουργὸς κ. Μπλούμ.

Ἐν πρώτοις, διευκρίνησεν, ὅτι αἱ ταραχαὶ τοῦ Κλισὺ ἔλαβον χώραν εἰς στιγμήν, καθ' ἣν τὸ δάνει-ον εἶχε καλυφθῇ καὶ ὁ ῥοῦς τοῦ συναλλάγματος εἶ-χε χαραχθῇ, εἰς στιγμήν, καθ' ἣν ἡ ἀναπροσαρμο-γὴ τῶν μισθῶν ἔβαινεν ἐν ἡρεμίᾳ. Ἀπὸ πολλοῦ — εἶπεν — ἡ γενικὴ ἐντύπωσις δὲν ἦτο τόσον καλή. Τὸ δρᾶμα τοῦ Κλισὺ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκλάβωμεν ὡς ταραχὰς ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι γίνονται κοινῶς. Τὸ γαλλικὸν αἷμα εἶνε πολύτιμον».

Ὁ κ. Μπλοὺμ ἐξανίσταται μ' ὅλα ταῦτα ἐναντί-ον τῶν ὑπερβολῶν τοῦ ξένου Τύπου, ὁ ὁποῖος ἔκα-με κάποτε λόγον περὶ «ἀναβιώσεως τῆς Κομμού-Γαλλίας γνωρίζει καλῶς τὴν ἀλήθειαν αὐτήν.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἦλθε κατόπιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν γεγονότων. Εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ Γαλλικοῦ Κοινωνικοῦ κόμματος — συνέχισε — μετέσχον 500 ἀ-τομα, μεταξὺ τῶν ὁποίων 100 γυναῖκες. Ἐλέχθη, ὅτι ἂν τὸ Γαλλικὸν Κοινωνικὸν κόμμα εἶνε νόμιμον τόσον ἁπλοῦν. Οἱ φασιστικοὶ σύνδεσμοι εἶχον διαλυ-θῇ, ἀλλὰ τὸ Γαλλικὸν Κοινωνικὸν κόμμα συνεκρο-τήθη ἐν τῷ μεταξύ. Ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ τὸ διαλύσῃ ὡς πυροσταυριτικόν, ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν σύστασιν τοῦ κόμματος τούτου ὡς νέας ὁμάδος, ἐνῷ ἁπλῶς φαίνεται, ὅτι συνεπή-χθη σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς τῶν Πυροσταυριτῶν. (Ζωηραὶ διαμαρτυρίαι ἐκ μέρους τῆς δεξιᾶς).

Ὁ κ. Μπλοὺμ ἀνέφερεν, ὅτι διετάχθη ἀνάκρισις ὅπως ἐξακριβωθῇ κατὰ πόσον πρόκειται περὶ ἀνα-συστάσεως τῶν διαλυθέντων συνδέσμων. Ἡ δικαιο-σύνη, εἶπε, θὰ ἀποφανθῇ ἐάν ναὶ ἢ ὄχι τὸ Γαλλικὸν Κοινωνικὸν κόμμα ἀντιπροσωπεύει τοὺς Πυροσταυ-ρίτας. Μέχρι τότε τὸ κόμμα τοῦτο ἀπολαύει κατὰ συμπέρασμὸν τῆς νομιμότητος. "Απασαι αἱ συνελεύ-σεις του δὲν ἀνεκώλυσαν τὰς ἐγκρίσεις τῶν ἀρ-χῶν. Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία δὲν εἶχεν ἐμποδίσει τὴν συνέλευσιν τοῦ Κλισύ, ἔπραξε τοῦτο, διότι ἠθέλησε νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συνέρχεσθαι, μολονότι εἶχεν ἀπαγορεύσει πολλὰς ἄλλας συναθροί-σεις χάριν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς τάξεως. Ἡ ἐν λό-γῳ συνέλευσις, αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, φαίνεται ὡς μὴ ἔχουσα σημασίαν. Ἐντύπωσιν ὅμως ἐμποιεῖ τὸ γε-γονός, ὅτι ἐνεφανίσθησαν ἐξαίφνης δυνάμεις, τῶν ὁ-ποίων ἡ ἀκαριαία ἐμφάνισις προξενεῖ ἔκπληξιν (χει-ροκροτήματα ἐκ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς). Ἡ ἐκ τού-του συγκίνησις εἶνε ἀκόμη περισσότερον εὐνόητος, καθόσον τὸ κοινόν, σχεδὸν ὁμοθύμως, διάκειται ἐχ-θρικῶς πρὸς τὴν ὁμάδα ταύτην, ὅσον πρὸς οὐδεμίαν ἄλλην. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, ζωηραὶ διαμαρτυρίαι ἐκ τῆς δεξιᾶς). Τὸ καθήκόν μας, συνέχισεν ὁ κ. Μπλούμ, εἶνε νὰ πράξωμεν ὥ-στε τὰ πλήθη νὰ πειθαρχήσουν καὶ ὄχι νὰ τὰ ἐξά-πτωμεν. Ἡ ἔκκλησις πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Κλι-σὺ εἶνε, κατ' ἐμέ, πλάνη, δηλαδὴ κάτι μεγαλύτερον ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα μου. Γνωρίζω ὅτι ἡ σωτηρία τῆς δημοκρατίας ὀφείλετο εἰς τὴν ζωηρὰν ἀντίδρα-σιν τῶν λαϊκῶν. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἄκρας ἀ-ριστερᾶς). Θὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν Δημοκρατίαν, εἰ-νε δὲ πιθανόν, ὅτι θ' ἀπαιτηθῇ νὰ γίνῃ χρῆσις καὶ ἄλλης ἰσχυρᾶς λαϊκῆς ἀντιδράσεως. (Χειροκροτήμα-τα τῶν κομμουνιστῶν, τῶν σοσιαλιστῶν καὶ ἐκ τῶν διαφόρων ἑδωλίων τῆς ἀριστερᾶς, πολλαὶ διακοπαὶ ἐκ μέρους τῆς δεξιᾶς καὶ τοῦ κέντρου, εἰς τὰς ὁ-ποίας ἀπαντῶν μὲ διαίας φράσεις οἱ ἀριστεροί. Ὁ κ. Ἐρριὸ ἀπειλεῖ τοὺς διακόπτοντας, ὅτι θὰ λάβῃ μέτρα κατ' αὐτῶν).

Ἀποκατασταθείσης σχετικῆς ἠρεμίας, ὁ κ. Μπλοὺμ συνεχίζει τὸν λόγον του, ἐκφράζων τὴν ἔκπληξίν του διότι αἱ τελευταῖαι του φράσεις προεκάλεσαν τοσαύ-την συγκίνησιν. Ἀπορῶ — εἶπε — διατί ἐκφράζεται ἀγανάκτησις κατὰ τῶν ἐκδηλώσεων, τὰς ὁποίας κά-μνουν οἱ θιασῶται τῆς ἐλευθερίας, ὅταν ὁμιλῶ περὶ ἀντιδράσεως τῆς λαϊκῆς ἰσχύος, ἐάν αἱ ἐλευθερίαι ἠπειλοῦντο. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, θό-ρυβος ἐκ τῆς δεξιᾶς). Ὁ κ. Μπλοὺμ συνεχίζει:

«Ἀπευθύνοντες ἀσυνέτως τὴν ἔκκλησιν πρὸς τὴν δύναμιν ταύτην, ἡ ὁποία δύναται νὰ εἶνε σωτήριος, πιθανὸν νὰ ἐνέβαλαν εἰς ἀνησυχίαν τὰς μεσαίας τά-ξεις, τῶν ὁποίων ὅλοι ἐπιζητοῦμεν τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν ἀρωγήν. Ἐκ τῆς προκαταρκτικῆς ἀνακρί-σεως προκύπτει ὅτι εἶχε συμφωνηθῇ ὅπως οἱ ἀντι-διαδηλωταὶ ἀπομακρυνθοῦν τοῦ κινηματογράφου. Εἶνε ὑπεύθυνοι οἱ κομμουνισταὶ τοῦ Κλισύ, οἱ ὁποῖ-οι ἔπραξαν τὸ πᾶν, ὅπως ἀποφύγουν ἵνα τὸ πλῆθος ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἐντ@κινηματογράφῳ; (Διά-κοπαὶ ἐκ τῆς δεξιᾶς).

Ὁ πρόεδρος κατορθώνει νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν.

«Ἔρχομαι — ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μπλοὺμ — εἰς τὸ ὕποπτον σημεῖον τῶν γεγονότων, καθ' ὃ μέρος τοῦ πλήθους δὲν ἠκολούθησε τὸν ἀρχηγόν. Τὸ συ-κεχυμένον ζήτημα εἶνε νὰ γνωσθῇ ποῖος ὁδηγεῖ τὸ πλῆθος ὅταν τὰ πράγματα ἐξελίσσονται κατὰ τρό-πον, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ἐπιζητεῖται αἱματηρὰ κί-στυνομίας ἐφθασαν ἐπὶ τόπου, λιθοβολοῦνται. Δὲν πρέπει νὰ μεταφέρωμεν εἰς ἄλλους τὰς εὐθύνας. Τὰς ἀναλαμβάνομεν ἀκεραίας. Ἐὰν δέον νὰ ληφθοῦν κυ-ρώσεις, θὰ ληφθοῦν».

Ἀπευθύνων ἔν τέλει ἔκλησιν πρὸς τὴν ἐμπιστο-σύνην τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Μπλοὺμ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς.

—Κύκλοι τινὲς διερωτῶνται ἴσως ἐὰν ἡ Κυβέρ-νησις δὲν ἔπρεπε νὰ εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ θυσιάσῃ τζήμια τῆς πλειονοψηφίας της χάριν ἄλλου, τοὺς Ρι-τοσπάστας χάριν τῶν Κομμουνιστῶν ἢ τὸ ἀντίθε-τον. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὰ τοιαῦτα ζητήματα δὲν ἔχουν κανὲν νόημα διὰ τὴν πλειοψηφίαν, ὅπως δὲν ἔχουν νόημα οὔτε διὰ τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ Κυ-βέρνησις ζητεῖ τὴν ἐμπιστοσύνην σας διὰ νὰ μείνῃ ὅπως εἶνε, ἐθνικὴ Κυβέρνησις τοῦ λαϊκοῦ μετώπου ἀριστερᾶς, εἰρωνικαὶ ἐπιφωνήσεις ἐκ τῆς δεξιᾶς καὶ ἡ συνεδρίασις διακόπτεται διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ μετὰ τὸ μεσονύκτιον).

Ἐπαναλῃφθείσης μετὰ μεσονύκτιον τῆς συνεδρια-σεως, ὡμίλησαν διάφοροι ῥήτορες. Ἡ συνεδρίασις συνεχίζεται μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν, θεωρεῖται δὲ βέβαιον ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ τύχῃ τελικῶς ψήφου ἐμπιστοσύνης μὲ τὴν συνήθη πλειοψηφίαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΗΡΝΗΘΗ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΠΕΡΙ ΑΝΑΚΛΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

ΤΙΘΕΤΑΙ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΗ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΒΑΣΕΩΣ ΙΤΑΛΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΓΑΔΕΙΡΑ

ΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΠΕΡΙ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. ('Ιδ. ὑπηρεσία). — Ἡ ἐπιτροπὴ μὴ ἐπεμβάσεως συ-ῆλθε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Φόρειν Ὄφις διὰ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ἐλέγχου τῶν ἰσπανικῶν συν-όρων καὶ παραλίων, καθὼς καὶ διὰ νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀνακλή-σεως τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ἐθελοντῶν. Κατόπιν τῆς χθεσινῆς ἀνακοινώσεως τοῦ Ῥώσου ἀντιπροσώπου κ. Μαΐ-σκυ πρὸς τὸν λόρδον Πλόμουθ, ὅτι τὰ Σοβιὲτ δέχονται παραπομπὴν τοῦ ζητήματος τοῦ Χρυσοῦ τῆς Τρα-πέζης τῆς Ἰσπανίας εἰς ὑποεπιτρο-πὴν νομικῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συν-δέσεώς του μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀνα-κλήσεως τῶν ἐθελοντῶν, εἶχον δη-μιουργηθῇ ἐλπίδες ὅτι θὰ ἐπετυ-γχάνετο σήμερον μία λύσις. Ἐν τού-τοις ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριά-σεως, ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος κ. Γκράντι ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἰταλία ἀ-ποστέργει σήμερον νὰ συζητήσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐθε-λοντῶν.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ λόρδου Πλόμουθ περὶ τῶν λόγων τῆς στάσεως ταύ-της, ὁ κ. Γκράντι ἀπήντησεν ὅτι μόνη ἀρμοδία νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς λό-γους εἶνε ἡ κυβέρνησίς του, προσθέ-σας ὅτι δι' ἴδιον λογαριασμόν δύ-ναται μόνον νὰ βεβαιώσῃ ὅτι οὐδεὶς ἐθελοντὴς θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν 'Ι-σπανίαν ἐφ' ὅσον διαρκοῦν αἱ ἐπι-χειρήσεις.

Ἔλαβον κατόπιν τὸν λόγον οἱ ἀντιπρόσωποι Γαλλίας, Σουηδίας καὶ Ῥωσίας, εἰπόντες ὅτι ἡ στάσις τῆς Ἰταλίας θέτει ἐν κινδύνῳ τὴν ὕπαρξιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Κατόπιν τούτου ἐδημιουργήθη νέ-ον ἀδιέξοδον ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἡ ὁ-ποία ἀνέβαλεν ἐκ νέου τὴν συνεδρι-ασίν της δι' αὔριον. Ὁ λόρδος Πλό-μουθ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ οὕτω δημιουρ-γηθεῖσα κατάστασις εἶνε σοβαρὰ καὶ θὰ ζητήσῃ δημόσιας ἀπὸ τὴν κυ-βέρνησίν του. Οἱ λοιποὶ ἀντιπρόσω-ποι ἐδήλωσαν ἐπίσης ὅτι θὰ ζητή-σουν καὶ αὐτοὶ ὁδηγίας ἀπὸ τὰς κυ-βερνήσεις των. Πρὸς τὴν ἀποψιν τῶν Ἰταλῶν συνετάχθησαν καὶ οἱ Γερ-μανοὶ ἀντιπρόσωποι.

Κρατεῖ ἐνταῦθα ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ στάσις τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιπροσώπου ἐκφράζει τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποί-ας ἔλαβεν ὁ κ. Μουσσολίνι μετὰ τὴν ἐπανοδόν του εἰς Ῥώμην ἐπὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ. Προστίθεται ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι εἶχε λόγους νὰ εἶνε δυ-σηρεστημένος ἐκ τῆς στάσεως τοῦ ἀγγλικοῦ Τύπου, εἰς τὰς στήλας τοῦ ὁποίου εὗρον κυρίως ἀπήχησιν αἱ διαδόσεις τῶν ἐρυθρῶν περὶ ἀ-ποτυχιῶν τῶν Ἰταλῶν ἐν Ἰσπανίᾳ. Ἐὰν ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς ἀπο-δώσῃ μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὰ γραφόμενα ταῦτα καὶ θελήσῃ νὰ διαλύσῃ ἐμπράκτως τὴν οὕτω δημι-ουργηθεῖσαν ἐσφαλμένην ἐντύπω-σιν, ἡ κατάστασις θὰ περιπλακῇ ἔτι μᾶλλον.

Ἐν τούτοις, ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἰται-λικῶν κύκλων ὑπῆρχεν ἡ πληροφο-ρία ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς Ἰταλίας νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀνακλήσε-ως τῶν ἐθελοντῶν θὰ εἶνε προσω-ρινή. Βεβαιοῦται ἐπίσης ὅτι ἡ Ἰ-ταλία δὲν πρόκειται νὰ μεταβάλῃ τὴν γνωστὴν στάσιν της ἐν τῇ Ἐπι-τροπῇ, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ διορισμοῦ τῶν προσώπων, ἅτινα θὰ ἐφαρμόσουν τὸν ἔλεγχον.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΗΝΤΕΝ

Ἡ ἐφημερὶς «Ἡμερήσιος Τηλέ-γραφος» πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἀνα-τροπὴ ὀφείλεται εἰς τὰς ἀναφανεί-σας δυσχερείας σχετικῶς μὲ τὸ ζή-τημα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐλέγχου καὶ τοῦ χρυσοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἰσπανίας. Πάντως ὁ κ. Ἥντεν συ-νεχίζει τὰς συνεννοήσεις του μετὰ τῶν πρεσβευτῶν τῶν κυριωτέρων Δυνάμεων καὶ ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐπι-τευχθῇ προσεχῶς μία λύσις. Ἡ ἄ-ποψις τῆς ἀναθέσεως τοῦ ναυτικοῦ ἐλέγχου ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰ «οὐ-δέτερα» κράτη, δὲν ἐπεκράτησε, δι-ότι εὑρέθη ὅτι θὰ συνεπήγετο ἀπώ-λειαν χρόνου.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Ἥντεν, ἀπαν-τῶν ἀπόψε εἰς ἐπερώτησιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, σχετικῶς μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν συζητήσεων ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ μὴ Ἐπεμβάσεως διά-φημίαι). Ἡ ἐπέτειος αὕτη συμπί-πτει ἀκριβῶς εἰς στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν μία ἀπὸ τὰς συνήθεις θυέλ-λας ἐνσκήπτει κατὰ τῆς θαυμασίας φασιστικῆς Ἰταλίας μας. (Ζωηραὶ ἐπευφημίαι). Πρόκειται περὶ θυέλ-λης ἐντύπου χάρτου. Τὴ ἡμέραν αὐτὴ τῆς μελάνης, εἰς τὴν ὁποίαν προστίθεται ἡ ὑστερικὴ καὶ ὑποκρι-τικὴ εὐγλωττία, ἥτις προέρχεται ἀ-πὸ ἀγγλικανικὰς τινας ἕδρας, αἵτι-νες εἶνε πάντοτε ἕτοιμοι νὰ ἴδουν τὸ κάρφος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τῶν ἄλ-λων καὶ δὲν βλέπουν τὴν δοκὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἰδικόν των, δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ κλονίσῃ τὴν ἀδι-άτρακτον ἡρεμίαν μας καὶ τὴν οὐχὶ ὀλιγώτερον ἀδιατάρακτον ἠ-ρεμίαν τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ.

Εἰς τὴν κακὴν πίστιν τῶν ἄλλων προβάλλομεν τὴν ἀναμφισβήτητον εὐθύτητά μας. Εἰς τὸν πύργον τῶν ψευδῶν τῶν ἄλλων προβάλλομεν τὴν πνοὴν τῶν ὁρμητικῶν καὶ ἀκατα-βλήτων ἀληθειῶν μας καὶ εἰς τὸ τυ-φλὸν μῖσος τῶν ἄλλων τὴν ἐνσυνεί-δητον περιφρόνησίν μας. Ὑπέστημεν τὴν δοκιμασίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἀ-ποκλεισμοῦ, ὁ ὁποῖος κατόπιν ἐν-νέα μηνῶν ἐτερματίσθη διὰ συνθη-κολογήσεως τῶν πολιορκητῶν. Ἐν τούτοις εἶνε ἀνάγκη νὰ διακηρυχθῇ ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ ἐξαπέλυσαν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος φιλειρηνικοί, ἀ-ποτελεῖ προετοιμασίαν εἰς περιπλο-κὰς καὶ συρραξείς, ὅπερ ἀποδει-κνύει ἀπαξ ἔτι ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι εἶνε οἱ ἀληθεῖς ἐπίφοβοι ἐχθροὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐρωπα-κῆς συνερ-γασίας, τὴν ὁποίαν εἰλικρινῶς θέ-λομεν καὶ ἐφαρμόζομεν ἐν τῇ πρᾶ-ξει. Λέγεται ὅτι ὁ Ἰταλικὸς λαὸς εἶνε λαὸς λησμονῶν εὐκόλως. Τοῦ-το εἶνε πλάνη. Εἶνε μία ἀπὸ τὰς πολλὰς πλάνας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἐπιπόλαιος ξένος παρατηρητὴς ὑπο-πίπτει συχνά. Ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἔ-χει τοὐναντίον ἐπίμονον μνήμην καὶ γνωρίζει νὰ ἀγαμένῃ. Ἀνεμείναμεν ἐπὶ 40 ἔτη δόξης ἐκδικηθῶμεν διὰ τὴν Ἄδουαν καὶ ἐπετύχομεν τοῦτο. Καὶ ἂν ἤθελε συμβῇ ὥστε μίαν ἡ-μέραν νὰ ἐξασθενήσῃ ἡ μνήμη, θὰ τὴν ἀφυπνίσωμεν καὶ θὰ τὴν ἀνα-ζωογονήσωμεν. Μελανοχίτωνες, ἐν-θυμεῖσθε καὶ ἑτοιμάζεσθε. Αὐτὴ εἶ-νε ἡ προειδοποίησις τὴν ὁποίαν πα-ρέχει ὁ σημερινὸς ἑορτασμός.»

Οἱ λόγοι τοῦ Ντοῦτσε ἐγένοντο δεκτοὶ διὰ φρενητιωδῶν ζητωκραυ-γῶν ἀπὸ τὸ συγκεντρωμένον ἐν τῇ πλατείᾳ πλῆθος.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΑΓΓΛΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. ('Αθην. Πρακτ.) — Κατὰ τὰ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφή-ματα πρὸς τὸ Πρακτορεῖον Χάβας, ὁ Σεθ. Σέλγουϊν, ἐπίσκοπος τοῦ τοῦ Οὐίντσεστερ, ὑπαινισσόμενος τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐθελοντῶν, εἶπεν ὅτι καὶ ἡ Ῥωσία ἐπεβράδυνεν ἐν προκειμένῳ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπι-τροπῆς, διότι συνέδεσε τὸ ζήτημα τοῦτο μὲ τὸ τοῦ χρυσοῦ τῆς Τραπέ-ζης τῆς Ἰσπανίας.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ Ἐπιτροπὴ συνῆλ-θεν εἰς νέαν συνεδρίασιν διὰ νὰ συ-νεχίσῃ τὰς ἐργασίας της. Ἡ συνεδρίασις παρετάθη ἐ-πὶ τρίωρον διότι ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπρο-σωπεία δὲν ἤθελε νὰ ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ ἡ ὁποία δὲν ἤθελε νὰ ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ ἡ δήλωσις τοῦ κ. Γκράντι. Ἐν τέλει ἐξέδοθη ἀνακοινωθὲν λέγον ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ συνεζήτησε τὴν ἐπέκτασιν τῆς συμφωνίας μὴ ἐπεμ-βάσεως καὶ εἰς τὰ μὴ εὐρωπαϊκὰ κράτη.

Η ΑΠΟΒΑΣΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

ΡΩΜΗ, 23. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρε-σία). — Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλί-ας Σὲρ Ἔρικ Ντράμοντ ἐπεσκέ-φθη σήμερον τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐ-ξωτερικῶν κόμητα Τσιάνο. Βεβαι-οῦται ὅτι ἡ ἐπίσκεψις δὲν ἀφεώρα τὴν ἐπίδοσιν ἀγγλικῆς διαμαρτυρί-ας ἐναντίον τῆς ἀποδιδομένης εἰς τὴν Ἰταλίαν στάσεως ἐπὶ τοῦ ζητή-ματος τῶν ἐθελοντῶν.

Πάντως ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις θεω-ρεῖ τὰ ἐν προκειμένῳ σχόλια τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου ὡς ἀντιτιθέμενα πρὸς τὴν ἀγγλοϊταλικὴν «Συμφω-νίαν τῶν Κυρίων». Λέγεται ὅτι ὁ κόμις Τσιάνο ἐπωφελήθη τῆς ἐπι-σκέψεως ταύτης διὰ νὰ τονίσῃ τὰς σοβαρὰς συνεπείας τὰς ὁποίας δύ-νανται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν ἀγγλοαλλη-λικοῦ τύπου.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὴν πλη-ροφορίαν ὅτι ἡ Ἰταλικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ ἀγγλικὸν ἐρώτημα ἂν ἀπε-στάλησαν Ἰταλικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἰσπανίαν τὴν 5ην Μαρτίου, ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνη-σιν. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ Ἰταλικὴ ἀπάντησις ἀναφέρει ὅτι ἀπεβιβάσθησαν μόνον συνεργεῖ-α ἐθελοντῶν ἰατρῶν, νοσοκόμων καὶ ὑγειονομικῶν μετὰ φαρμάκων καὶ εἰδῶν πρώτης βοηθείας. Ἀφ' ἑ-τέρου ὁ κ. Ἥντεν ἀπαντῶν εἰς σχε-τικὴν ἐπερώτησιν ἐν τῇ βουλῇ, εἶ-πεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ἐπίσημον ἀπάντησιν τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποβάσεως ἐθελοντῶν καὶ δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ ἐκφράζωνται γνῶμαι στη-ριζόμεναι ἐπὶ αὐθαιρέτων συμπερα-σμάτων.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΛΕΝΘΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 23. ('Αθην. Πρακτ.). — Κατὰ πληροφορίας τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων, ἡ κυβέρνησις τῆς Βα-λένθιας ἀποκρούει τὴν διεξαγωγὴν ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἰσπανικῶν ἀκτῶν ἀπὸ Δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐκ-δηλωθῇ ἀναφανδὸν ὑπὲρ τῶν ἐθνικι-στῶν. Ἡ ἰδία κυβέρνησις ἀποκρού-ει τὸν ἀπὸ μέρους ξένων σκαφῶν ἔ-λεγχον ἐπὶ πλοίων τὰ ὁποῖα φέρουν τὴν σημαίαν τῆς κυβερνήσεως τῆς Βαλένθιας. Ἡ σχετικὴ διακοίνωσις ἡ ὁποία θὰ διαβιβασθῇ ὑπὸ τῆς κυ-βερνήσεως τῆς Βαλένθιας εἰς τὸ Φόρειν Ὄφις, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μὴ ἐπεμβάσεως, ἐνκρίθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου συνελθόντος χθὲς εἰς Βαλένθιαν.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ Κ.Τ.Ε.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. ('Αθην. Πρακ.). — Ἡ «Ἡχὼ τῶν Παρισίων» ἀσχο-λουμένη μὲ τὸ ἰσπανικὸν ζήτημα, ὑ-πογραμμίζει τὴν μεταστροφὴν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐ-νῷ ἀντετίθετο μέχρι τοῦδε εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Ἰσπανικοῦ ζητήματος ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς Κ.Τ.Ε., ἤδη ἐ-φήνει νὰ ἐ